

פרטיכל מס. 60

מישיבת ועדת החוקה, שהתקיימה
ביום ג', 3 ביולי 1951; כ"ט בסיון תשי"א
בשעה 11.00

בזכרו הנרי הוערה:

- נ. ניר - היו"ר
- מ. וילנר
- א. בר-רב-האי
- י. קליבנוב
- ז. שזר
- הרב שאג
- י. בר-יהודה
- א. פרטיכל
- ב. עזניה
- פ. רוזן - שר המשפטים
- פרופ. שאקי - סגן היועץ המשפטי
- ח. צדוק - ממשרד המשפטים
- ה' אגבני - ממשרד המשפטים
- ה' צילן

בזכרו פוזמביט:

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת

היו"ר ג. ניר:

הנבי פותח את הישיבה.
סדר היום הוא כדלקמן: קודם כל מזכרה הייתי
להזמין את הישיבה היום; בקשר להחלטת הכנסת אתמול; לחייב את ועדת
החוקה; להביא את חוק שיוון זכריות האשה להקראה שנית. על חוק זה אני
צריכים לדון. זהו דבר אחד. שנית; דרישה רחופה משר החבורה; להביא לכנסת
את חוק התעבורה. דבר שלישי; שזה יהיה ראשון, בענין פנייתו של יו"ר הכנסת;
לתקן את חוק הבחירות. כ"כ עלינו לעבור על פקודת ההגבלות על שכ"ר.

י. שפרינצק:

השם הזה; תקון חוק הבחירות, מפחיד, אבל הענין
הוא אחר; קבלתי שלגדמה, והעברתי לוועדת הבחירות
המרכזית, סגן הימאים, ועדת הבחירות המרכזית החזיקה את המנדט זמן רב,
ואח"כ החליטה שהענין אינו שייך לה, והעבירה את זה חזרה אלי. אני מעביר
את זה עתה לוועדת החוקה, ועושה את עצמי פטיציונר בשם הימאים, אני יודע
שאתם קבלתם חוקים מצויינים, בהם כאתם לידי מסקנות שאנשים הנמצאים
בחו"ל, לא ישתתפו בבחירות, ואני חושב שזה הגיוני. בהחלטתכם קבעתם,
שבין אנשים אלה במצעים גם צירים - כך נדמה לי. אני באופן אישי לא
רואה בזה פגם, כי הצירים וגם האליחים; נמצאים בתוך החיים הצבוריים של
המדינה. אבל יש קטיגוריה אחת, הימאים בדרך, והם עומדים בבקשה בטלגר-
ם על זכות הבחירה שלהם. אני לצד התביעה הזאת. בחור הנמצא בים, ובזכר
שהוא מורה מדינתו, ואין זה חשוב אם אלה אלף ימאים או ימאי אחד, רוצה
לבחור את משפלתו. לאן חשוב ביותר הצד הפטיכולוגי, ואני מבקש שלא יקוב
הדין את הים. לכן אם מוצאים שזה כדאי ובחוק, אז הצד הטכני פשוט מאד,
ואין זה דוחה את הבחירות, ואפשר לבצע את זאת. ועדת הקלפי הוא הקפיטן -
סאסינים לקפיטן בהרבה דברים בדרכים, פותחים את הקלפי כשפותחים את
יתר הקלפיות. אני מצרף כאן את הדגשתי להרגשת האנשים שבקשים את זכות
הבחירה.

א. בר-רב-האי:

ברצוני להטביר את הבעיה. התביעה היא תקיפה
מאד, ובאגודת הימאים ישנם אנשים שכל המפלגות.
אני רוצה להגיד מדוע זה לא מצא פתרון, כי ישנן שתי הוראות של החוק,
בנגוד למסורת הזאת: א) סעיף 6א - שמדבר על כך שהבחירות תתקיימה
בשטח של מדינת-ישראל; ב) סעיף 6ב - הקובע שכל בוחר קשור לקלפי שלו,
ויוכל להצביע רק שם. על שתי בעיות אלה יש להתגבר. מפני זה ועדת
הבחירות המרכזית לא ראתה אפשרות למצוא להן פתרון.
שנית ברצוני להעיר כאן, שהמדובר הוא לא בזכות
בחירה, כי יש להם זכות בחירה, במקומות מגוריהם בארץ, אלא איך לתת
להם אפשרות טכנית להשתמש בזכות הבחירה. ישנן כאן שתי אפשרויות:
א. או להשנות אותם לחיילים, אשר מצביעים בתי מעטפות, ושמים על
המעטפה את אותו אזור הקלפי שהבוחר מופיע ברשימת הבוחרים;
ב. יצירת אזור קלפי בכל אניה, ע"י הוצאת האנשים הקשורים בקלפיות
אחרות, והעברתם לאזור הקלפי של האניה.

או שאנו העובדינו להרכיב את טעיף 6, ששטח של סדינת ישראל כולל אגרות
מסחר - על צי אגרי לא סדור - אגרי סדור רק על צי מסחרי, אז נעשה את
זאת, או שבגיד שדינת של אנשי צוותות האיות, כדיגם של חיילים. אז מצאנו
פתרון לשאלה טכנית, ואין צורך לדחות את יום הבחירות.

י. בר-יהודה: בוצע להעיד כמה דברים:

א. אין אפשרות להכריז על אגרות העל מזורי קלפי,
בלי דחיית הבחירות, מפני שלפי טעיף 17 א, יש להציג את הדפיטות 52 יום
לפני הבחירות, לפי טעיף 18, יש לעשות את התקונים 30 יום לפני הבחירות.
ע"כ, נופלת דרך זו, אלא אם מחליטים לדחות את בחירות לחודש ימים, מה שאני
לא מציע.

ב. גם הדרך של מעטפות כפולות היא דרך ספק אם אפשר
לקבלה, הואיל ולקפיטן אין כאן מה לעשות. זה בדיק אותו הדבר, כמילן שהיית
אוטר כי הבחירות בגדוד 13 ינהלו ע"י מפקד הגדוד. בענין זה איני מאמין לו.
אנו אסרנו שיש להרכיב את ועדות הקלפי מנציגי מפלגות שונות, ואיני יודע
אם באופן מעשי זה אפשרי בכל האגרות. איבני יכול לשלוח אנשים לאגרי "נגבה"
בגנות, לא שאיבני רוצה אבל איבני יכול. אני אמנם מתאר לעצמי שאמצא חברי
מפלגה שיסכימו לעשות טיול, אבל זה בכל זאת לא מעשי.

זהו מצב הענייני, ואני מצטער מאד, שאני במצב הנוכחי
לא רואה כל אפשרות לאפשר לימאים לבחור, כי האפשרות היחידה דורשת את דחיית
הבחירות. כל הענין צוגע ל-800 איש, או לחלק מהם שביום הבחירות לא יהיה
בארץ.

ג. עזניה:

אני מציע לחבר בר-יהודה, לשקול אם אין אפשרות
שנתן דשות הצבעה בצורה צבאית, בשתי מעטפות, בתנאי
שהיה ועדת קלפי של שתי מפלגות. אם יחליטו על שלש מפלגות זה לא יהיה
כר-בצוע, אבל אני מבקש לשקול, אם ישנה אפשרות להרכיב ועדת קלפי מנציגי
שתי מפלגות, מה שאולי כן אפשר לעשות.

ד. שזר:

אני חושב שיו"ר הכנסת עשה טוב שהוא הפנה את הדבר
לוועדת הבחירות המרכזית, אבל היא נתקלה בקושי
פרינציפיוני. אני חושב שבטמפק בזה אם נעזור לוועדת הבחירות המרכזית
בהחלטה פרינציפיונית. אני מציע שלא לדחות את יום הבחירות, אבל אנו
סחליטים, שבכל מקום שהימאים יכולים, לפי חוקי הבחירות לבחור, נתת להם
הזכות, וועדת הבחירות צריכה להחליט באיזה תנאים אפשר להגשים את זה,
ודין הימאים כדין כל בקודה ישונית.

ה. צילן:

הסדור לא בזכות בחירה אלא כמתן אפשרות להנות מזכות
הבחירה, אם יש רצון שהימאים יצביעו, אז אין דרך
אחרת אלא לשנות את החוק, או להוסיף הוראה בנוגע לבחירות בקרב ימאים
בצי המסחרי. ועדת הבחירות המרכזית יכולה לתת הוראות, והרכב הקלפיות צריך
לקבל אישור מועדת הבחירות המרכזית. הקלפיות צריכות להיות מורכבות מנציגי
מפלגות שונות, ואפילו אם נקבל את הצעת סר עזניה, אז הכרחי גם כן שהמפ-
לגות יציעו את מועמדיהם, ואיני רואה דרך כיצד לבצע את זאת.

א. בר-רב-האי: כמו בצנא.

ה. צילן:

לפי החוק צריך להעביר קטעי הצבעה, וצריך להודיע
על הדפיטות הטופיות, ולהעביר לחיילים מעטפות
דפיטות שלצו. כדי לאפשר לימאים להצביע, צריך לשנות את כל הפרוצדורה
הזאת. במרצות רבות מקובל שרב החובל מקבל את המעטפות. ואז ענין שנתן
לשקול דעתם של חברי הכנסת. זה קשור בתנאי שועדת הבחירות המרכזית תקבל
קשר ברדיו, עם כל האגרות, וכ"כ יש לאפשר לרב החובל לקבל שתי מעטפות.
אז נצטרך גם לבדוק, שכל ימאי ששמו דשות על מעטפה חיצונית, יש לו זכות
בחירה. אם עושים את זאת, יש להבטיח את לכל האגרות.

היו"ר נ. גיר:

על כל הקשיים הטכניים כבר דברנו. עד כמה שאני
מכיר את חוק הבחירות אני גם מבין אותם, ואני
מטופק עם בסך 27 ימים נוכל לסדר את הענין. אבל יש לי שאלה אובייקטיבית.
בארץ הזאת ישנם 840,000 בעלי זכות בחירה. מהם עשרות אלפים לא קבלו
תעודת זהות, ושמונים אלף אינם במצאים ברשימת הבחורים, אנו אמנם עושים
את הכל כדי שיבחרו, אבל אני בטוח, שבטופ, מינימום כ-80,000 יתקלו
באיזה קושי. בתי חולים לא בוחרים, ואני בטוח שמספר החולים יותר גדול

מספר היסמאים, הזו מה הוא המסון, אם היסמאים לא יצביעו? בני צריך לעשות את הכל שכתב משה אנשים יצביעו, בו בזמן שעבודת מלפנים לה יצביעו מסבות טכניות, בני מציע להסיר את זה מסדר היום. דברנו על הציוניות, דמינו את הקשיים בקשר לזה, וקבענו את החלטתנו בעניין. קבע כמין את אותו הדבר.

י. קלינגוב:

אני רוצה להוסיף שבני קצת התפלג על כבוד יו"ר הכנסת, וגם על החבר בו-דב-המי, שהם כל כך חרדים לעניין הזה. בחו"ל אמצאים בדגש זה לכל הפחות 5,000 איש שיש להם זכות בחירה, ושלא יוכלו לבחור. לאנשים האלה לא דואגים, ולא נותנים להם אפשרות להצביע. כמה עדיפה זכותם של היסמאים על אלה? אין אפשרות טכנית, לתת אפשרות להצביע, לאנשים שאינם נמצאים בארץ. בארצות שיש להם צי-סטודי גדול, עם עשרות אלפי אנשים, או אבא שתמיד טעבר לים, בטביל אלה סוציאליזם אפשרות להשתתף בבחירות. אנו יושבים כאן בארץ וחיים בתנאים הדומים יותר קשים מה שהיית מנסים אלה בחו"ל, ולעומת זאת יש לנו אפשרות להשתתף בחיי המדינה. היצא רוצה בדבר אולם. באופן טכני זה בלתי אפשרי לתת ליסמאים אפשרות להצביע בהרבה מניירות רב החובל אינו יהודי ואינו ישראלי, ואין אפשרות למנות אותם כיו"ר ועדת קלפי. איבני רוצה כל אפשרות לאפשר ליסמאים להצביע.

י. שפרינצ:

אני שמעתי את הכל, ואיבני חולק על הצד הטכני. אבל אני מסתוסה סגור על צוטה הדברים של קלינגוב. ישנו 800 בחורים, שמלפנים תפקיד שאנו רוצים בו, את זה הסברתי, ואני שמח שהם אינם נזכרים כאן. מטרתנו, והבדל הצירוף נמצאים בתוך חסימת החיים היום-יומית, ויש להם הרגשת אחרות יום-יום; אלה שנסעו בעסקיהם הפרטיים, נסעו להם; בני דברתי על קטיגוריה סטוייסת, ואני מבין יפה את הנמוקים הטכניים, אבל איבני מקבל את הנוסח. אלה כל כך רוצים את זכות הבחירה, לא מפני שהם רוצים הלכריע לצד מישהו, אלא הם רוצים את הרגשתם שהם מזרתי המדינה, והיה צריך לדאוג להם אולי חודש ימים קודם, לא דאגו לזה כי יש עוד צרות. אני לא בא-כח היסמאים, ולא בתתי ידי ליסמאות, אבל איבני מבין התפרצות הזאת.

ס. וילנר:

אני מציע שלא להצביע לעצם העניין, לא מפני שאיבני מחזיק את היסמאים. אבל אני מציע, הנמיל והועדה איבנה רוצה להכנס בשום סוף ללשונן סדרי הבחירות, להסיר את זה מסדר היום.

היו"ר ג. ציב:

ישנה הצעה לדון בשאלה, איך להגשים את זכות הבחירה ליסמאים.

- ישנה הצעה שניה להתחשב בקשיים הטכניים, ולא לדון בשאלה.
- ה צ ב ע ה:
- סי בעד ההצעה הראשונה - 3
  - סי בעד ההצעה השניה - 6

כזה גמרנו את העניין.

לפני שבוע התוכחנו על ענין חוק לתיקון פקודה ההגבלות על שכר הדירה (בתי עסק) תשי"א - 1951, בענין אלטנות. עכשיו החוק סגור, כדלקמן:
סעיף 2 סעיף 2 יסומן כסעיף 2(1), ואחריו ייוסף סעיף קטן זה:
(2) הנפטר שוכר או שוכר משנה של בית עסק שפקודה זו חלה עליו, רוצים השוכר או השוכר משנה של אותו בית עסק את סי שהיה בן-זוגו של הנפטר בשעת פטירתו, ובאין בן-זוג כאמור - את ילדיו, ובאין ילדים את הוריו. באין הורים - יפסוק בית המשפט השלום שיראו כשוכר או כשוכר משנה של בית העסק את אחיו ואחיותיו של הנפטר, אלא אם כן יצא בית המשפט שהנזק העלול להיגרם לנעל הבית, אם יפסוק כך, עולה על הנזק העלול להיגרם לאחיים ולאחיות של הנפטר, אם לא יפסוק כך. באין אחים ואחיות, או אם בית המשפט לא פסק לטובתם כאמור, רשאי הוא לפסוק שיראו כשוכר או כשוכר משנה של בית העסק, אחד או אחדים מן האנשים המנויים להלן, אם יצא בית המשפט כי מן הצדק לעשות זאת בשים לב למידת תלותם בנפטר, ואלה האנשים:
א. קרובים אחרים של הנפטר שהיו תלויים בו בשעת פטירתו;
ב. אנשים אחרים שהיו תלויים בנפטר בשעת פטירתו והשתתפו אומה שעה בהגהלת העסק שהתנהל בבית העסק.

א. בר-רב-האי:

אינני מוכן לקבל את זה בצורה שזה כאן.
הצעה היא זכיתם לאחיות וחולצה אותן
ההגבלות שביחס לקרובים אחרים, שהם היו תלויים בנפטר בשעת פטירתו,
או שחשיתם בהגבלת בית העסק. אחים טיבם צריכים לזכות בדמי ספחה.

היו"ר ג. ביר:

מה ישנו שקול כפול של השופט. בענין אחים
ואחיות הוא מחליט בנוגע לצורך. בנוגע לאחריים
- השקול הוא עד כמה שהיו תלויים בנפטר. אתה מציע להוציא את הקטע,
החל מ- באין אחרים - יפטור בית משפט השלום. .... ועד, לא ספק לטובתם
כאמור.

א. בר-רב-האי:

כן.

מ. פרטינגר:

מהו הרין כשהסגנון משאיר ילדים נאשה.

ג. כהן:

מלטה קודמת.

מ. פרטינגר:

ברצוני להעיד, לעומת הערתו של בר-רב-האי.
בניח שאחים לא צריכים לזכות בדמי ספחה.

מדוע בעלמית צריך לזכות?

י. קליינבוז:

אני מסתייג, אבל אפשר להשאיר "מי שהיה בן
זוגו של הנפטר בשעת פטירתו, ובאין בן זוג
- כאמור את ילדיו, ובאין ילדים - את הוריו". אני מוכן להשאיר את
אלה, אבל את האחרים יש למחוק, אבל זאת במנאי שבבית העסק יסך אותו
העסק שהיה בשעה שחי הנפטר.

היו"ר ג. ביר:

ה צ ב ע ה:

- מי בעד הצעתו של בר-רב-האי - 5
- מי בעד השארת הנוסח - 5

מי יש לנו שתי הסתייגויות:

- מי בעד הסתייגות החבר קליינבוז - 3
- מי נגדה - הרוז

- אני מצביע שנית, מי בעד הצעת החבר בר-רב-האי - 5
- מי בעד השארת הנוסח - 5

יש לנו שתי נוסחאות

ה. צוק:

אני רוצה להעיד ולהוסיף:
... שהשתתפו אותה שעה בהגבלת העסק שהתנהל

בבית העסק.

בנוגע להסתייגותו של קליינבוז, אני מבין
את החלק הראשון, שהוא מפסיק לאחר שלושת הטובים הראשונים. אבל
בנוגע לחלק השני, שיסך אותו העסק כמו שבשעת פטירת הנפטר, את זאת
החוק לא צריך לקבוע. זה ייעשה כפי שנקבע בחוקה.

י. קליינבוז:

אני מוכן להסכים שיהיה כתוב
"לפי השכירות שהיתה קיימת".

היו"ר ג. ביר:

הזכות בידך לבטא ולנסק את הסתייגותך כפי שאתה
רוצה.

י. שור:

אני רוצה לשאול את חכמי המשפט, אם אין תקלה
במלים "בשעת פטירתו". אם לא יגידו, בשעת
פטירתו מסט, אם אני אומר קרובי הנפטר התלויים בו, ובניח שבחודש האחרון
הנפטר לא שלח לבנו כסף.

היו"ר ג. ביר:

תשאיר את זה לבית המשפט.

ה. כהן:

מוטב לקבוע אחר כך - לכתוב מסוך לפטירתו.

היו"ר ג. ביר:

מקבל התיקון "מסוך לפטירתו".

נעבור עתה לחוק התעבורה. ההיסטוריה של החוק הזה היא ארוכה. שר התחבורה המנוח, עוד הכניס את החוק הזה לכנסת. חוק זה היה מחולק לשני חלקים; חלק אחד - החטרת עובשים של נהגים, וחלק שני - בקשר לבתי-ספר לנהגות. ועדת משנה בהרכב החברים למ, ד"ר ברד, ד"ר ורהפטיג ואנכ"י, ישבה על זה שעות רבות, וכמעט גפרה את החוק. אבל היות ולשר התחבורה המנוח היו ספקות בקשר לחוק, הוא החליט ברגע האחרון, להביא לכנסת רק חלק אחד, והוא החלק השני של החוק. אז היתה השאלה כיצד לעשות את זאת, ופנינו בענין זה לוועדת הכנסת, שקבלה את ההחלטה, כי הועדה רשאית בכל עת, על פי יוזמתה היא, להביא בפני מליאת הכנסת הצעה, שהכנסת תרשה לדון ולהביא בפניה רק חלק של החוק. הודענו על-כן לשר התחבורה המנוח, והענין השתק. לאחר כמה חדשים קם שר חדש, שהחליט להכניס גם את החלק השני של החוק הזה. היות ואני עושה את דיון השרים שלנו, הסכמתי לכנס ועדת משנה, בענין הזה. עבדנו על החוק הזה, שיבוא לקריאה ראשונה לכנסת, ואם תהיה הסכמה כללית, אז לא יהיה כלל דיון.

ח. רובין:

אני מתנגד לכך. ישנם חוקים יותר חשובים, אשר עברו את הועדה הזאת, ואשר אינם מובאים לכנסת. אני מתנגד שיבוא כל חוק נוסף, לפני חוק האזרחות.

היו"ר ג. ניר:

אני בתור יו"ר הועדה צריך להביא לידיעתכם, שבנוגע לחוק האזרחות המסללה דורשת להשתוות, הואיל ויש לה חיקון. נוכל, אבל, להצביע על הצעתך.

פ. רוזן, שר המשפטים:

האם אפשר לעקוף כל החלטה כזו של ועדת הכנסת ע"י הבאת כל החוק? אני פשוט שואל!

היו"ר ג. ניר:

לא, אינני רוצה להביא את כל החוק.

ח. רובין:

איך אפשר להביא חוק בפני מליאת הכנסת, אם לא הודיעו על-כך 48 שעות למפרע?

היו"ר ג. ניר:

אם יש הסכמה כללית על כך אפשר, אם אתה מתנגד ואין הסכמה כללית על 48 שעות, אזי אצביע את הצעתך. נצטרך לדון בחוק ג-6 לאוגוסט.

י. גר-הורדה:

איך אפשר להביא הצעת חוק, כשיש החלטה של ועדת הכנסת, שאי אפשר להביא מפילו חוק שלט, אם מדובר בו על חוק שני, סבלי להביא גם את החוק השני?

היו"ר ג. ניר:

הרי הודעתי לכם מה היא החלטת ועדת הכנסת בענין הזה.

ה' מינץ, היועץ המשפטי של משרד התחבורה

ישנם פה שני טעיפים, שחבר הכנסת באדר, וחבר הכנסת ניר, בקשו להוסיף. עוד אביא לכם את הנוסח הטופי שלהם. ברצוני עוד לעמוד על שני הטעיפים האחרונים של החוק (חוק לחיקון פקודת התעבורה תש"א - 1951, כדלקמן: - (2) אחרי פסקה (כא) ייווספו פסקות אלה: כב לפיקוח על הוראה בהיגה וטדריה, להסדרת פעולותיהם של בתי-ספר לנהגות, פתיחתם וסגירתם, לקביעת הציוד וכלי הרכב שיטמטשו בהם, וכל ענין אחר הכרוך בכך, ולמתן רשיונות, להוראה, להדרכה, ולהחזקת בתי ספר לנהיגה, חידושם, ביטולם וקביעת תנאיהם. כג בדבר אופן הגשתן של בקשות ודרך עדיכחן של בדיקות, בחינות ומבחנים לצורך מתן או חידוש רשיונות בהיגה, רשיונות להוראה ולהחזקת בתי-ספר לנהיגה, רשיונות לכלי רכב, וכל יתר סדרי משרדי הרשויה הכרוכים בכך.

ברצוני לומר, ששר התחבורה היה מקבל את הטעיף בנוגע לבתי הספר, אבל יתקשה מאד לקבל את הטעיף השלישי, בנוגע לחופשה לתת רשיונות לכל מי שעוסק היות בהוראה. ישנם עשרות אנשים בלתי מוסמכים, אשר מהווים אסון,

וטאחר שהם סודיים לנהיגה הם גורמים לכך שיוצאים חלמידים שאין להם מושג מנהיגה של כלי רכב. לכן, טענתנו היא, שצריך להכביד במקרים כאלה, ושאינ לתת לאנשיים מלה להמשיך להורות, ורק אם ימצאו ואויים לכך, יוכלו להמשיך.

ח. רובין: אני לא מבין מדוע צריך להביא את זה על השולחן.

היו"ר ג. ניר: כל הענין הובא לוועדה הסבה על אחריותה, מפני שמבחינים את זה על השולחן. בינתיים אתן לך עינה: זה יהיה טוב על השולחן, וזה יהיה בכתב, כך שתוכל להתעניין בזה.

ח. צדוק: ברצוני להעיר בנוגע לסעיף המדבר על הביטחון החוק לתוקפו, לא הייתי רוצה, שמפילו מבחינה סימוריתית יתקבל, כמילוי שהחוק מקבל תוקף רטרואקטיבי. לכן אני מציע לכתוב, שהחוק יכנס לתוקפו ב-31 לאוקטובר, או בתאריך סוקדם יותר.

היו"ר ג. ניר: טוב.

עכשיו אנו עובדים לחוק שוויון האשה. הוטל עלינו להביא את זה לקריאה שניה לכנסת הראשונה, והשאלה היא אם לדון בזה במליאת ועדת החוקה, או בוועדה משנה. ישנם ארבעה סוגים שונים של טפול בחוק: ועדה משנה יכולה לעבוד על אחריותה היא, או שהחוק חוזר לוועדה, או שההסתייגויות חוזרות לוועדה, או שכל החוק אוזר. אני רוצה שתציעו לי, לאיזה סוג להכניס את חוק האשה.

ב. עזביה: אני מציע לוועדה משנה שתחזיר את כל החוק.

היו"ר ג. ניר: ישנה הצעה שהחוק ילך לוועדה משנה, ויחזור למליאת הוועדה. יש לנו כמה ועדות משנה - אחת מהן ועדת משנה העובדת על החוק להגנת הסדינה, וגם את החוק הזה צריך להביא לשטי באובוסט. הואיל ובועדה זו יושבים כל המועמדים, אינני חושב שאפשר ליצור ועדת משנה אחרת.

ח. וילנר: ועדת הכנסת היום האליטה שמוץ לישיבת הכנסת בשטי לאובוסט, תהיינה עוד ישיבות של הכנסת לפני הבחירות, בכמה עניינים. החליטו שכאשר ועדת החקירה בענין ג' לטי נומרת את עבודתה, הכנסת תתכנס. ז.א., שישנה אפשרות להביא את החוק הזה עוד לפני השטי באובוסט. לכן הנבי מציע לוועדת החוקה תשים לה למשימה לעבוד במרץ, על מנת להביא את החוק בהקדם הכי אפשרי, כי יש חשש שגם יביאוהו בשטי לאובוסט, הכנסת בכל-זאת תדחה את הדבר לכנסת השנייה. אני מציע ע"כ שתון שבויעיים יש להביא את זה לוועדה הסלימה.

ז. שור: אני לא מקבל את הדעה שהחוק יובא בשטי לאובוסט. אני רוצה שחוק זה יובא עוד לפני הבחירות.

היו"ר ג. ניר: סוטל עלינו להכין את החוק בהקדם הכי אפשרי. אתם חברי ועדת החוקה, ועליכם הוטל להכין חוק. מתי זה יבוא לכנסת - זה לא ענין שלנו בדגע זה. אנו יודעים שעלינו להביא את זה לכנסת הראשונה.

ז. שור: אני מסכים למסור את החוק לוועדה הגנת הסדינה, אבל עליהם לגמור אותו לפני הבחירות. הכנסת צריכה לשבת ב-25 או 27 ליולי.

היו"ר ג. ניר: אם תהיה כנסת. תציעו לי בכנסת, אם אתם רוצים שעדת משנה לחוק הגנת הסדינה מטפל בזה, או ועדת משנה אחרת.

ב. עזביה: חברי ועדת המסנה לחוק הגנת הסדינה הם: בגין, ניר, ורהפטיג, עזביה, בר-רב-האי, הררי, קליבנוב.

ז. שור: אם הדברים הם כך, אני מציע שלא למסור את

-7-

החוק לועדת משנה, אלא לדון בה כאן בסליחת ועדת החוקה.

היו"ר נ. ניר:
לפי מה שאנכי רואה, ישבו בוועדה הזאת, החברים
בר-רב-האי, קלינבוב וניר, ז.א., שועדה פרל-
לית מינה יכולה להיות. לכן אני מציע שתשב אותה הועדה.

א. בר-רב-האי:
אני מציע את הרב כהנא במקום החבר ורהפטיג.

היו"ר נ. ניר:
הנני סודיע, איפוא, שחברי הועדה לחוק הגנת
הסדינה, בסניף האחד שהרב כהנא יהיה במקום
החבר ורהפטיג, ישבו גם על חוק האשה. על זה צריך לעבוד כל שלושת השבוע-
עות שיש הפסקת ישיבות הכנסת. אני לוקח על עצמי להזמין את החברים.
הישיבה הראשונה תהיה סחר בשעה 8,00 בבקר.

ברגע זה, קבלתי מכתב מלשכת ראש הממשלה,
ירושלים, כדלקמן:
3.7.51

ליו"ר ועדת חוק ומשפט,

א.ב.

מכיון שיש בדעת הממשלה לבקש מהנשיאות לכנס את הכנסת
בשבוע הבא, לקריאה האחרונה בחוק שוויון האשה, מבקש להביא
את הדיונים בוועדה לידי גמר, עוד השבוע.

(-) ד. בן-גוריון.

האם אתם מסכימים, שמענה לד. בן-גוריון, שקבלתי את מכתבו,
ושאין אפשרות לגמור את החוק עד יום שני.

י. פרטיגור:
אני מציע להטיל על יו"ר ועדת המשנה לגמור
את הדיונים בחוק עד יום שני, ולענות לד.
בן-גוריון, שזה יובא לכנסת.

י. בר-יהודה:
אני חושב שיש לענות, כי קבלנו את המכתב,
ושועדת הכנסת תטילה עלינו לגמור את החוק.
ברגע שזה יהיה סוכן, נודיע על כך לממשלה.

היו"ר נ. ניר:
כך אני מענה.

הישיבה נבעלה בשעה 13.00